

feelse. Blandt de Fugle, for hvilke jeg foreslaaer at afflasse den særskilte Bøde, er ogsaa en Fugl, der kaldes Staatsneppen; jeg har væsentlig udeladt denne af den Grund, at det ikke har været mig muligt at udfinde, hvilken Fugl der dermed menes. § 2 i det af mig udarbejdede Lovforslag omfatter Fredningen af Bildt i det Ingletid. Ved Sagtforordningen af 1840 blev der givet adskillige Bestemmelser om Fredningen af Bildt paa Fællig, naar flere der være Sagtbereftigede. Da man i 1851 ansaae det for rigtigt at afflasse Sagtprivilegierne efter Forordningen af 1840 i meget væsentlige Punkter, saa søgte man, at der, naar ikke alt Bildt skulde have Udsigt til snart at forsvinde i Danmark, samtidig maatte gjøres noget Yderligere for at frede det til visse Tider af Aaret og navnlig i Ingletiden. Der optoges derfor i Sagtloven af 1851 forskellige yderligere Bestemmelser om Fredning ogsaa paa Enemærker af det væsentligste og betydningsfuldeste Bildt i Danmark. Jeg tillader mig nu her at foreslaae, at de tidligere givne Bestemmelser gjentages, men saaledes at de dog noget modificeres. Det væsentligste Punkt i saa Henseende er, at enhver Bestemmelse om Fredning af de to store Arter af Hjorteflægten, som forekomme i Danmark, nemlig Kronbildt og Naabildt, saalder bort. Sagtloven af 1851 har paalagt Sagteierne under visse Betingelser at staae Brugerne Fred for disse to Arter af Bildt og har bestemt de Villkaar, under hvilke Brugerne kunne kræve af Sagteierne, at de skulle staae dem saadan Fred, og den har endvidere givet selve Brugerne Ret til at dræbe det omtalte Bildt, hvis Sagteierne ikke kunne eller ville tilvejebringe Fred for det. Men naar der saaledes paahviler Sagteierne en særegen Forpligtelse med Hensyn til de nævnte tvende Arter af Bildt, da kan jeg ikke ansee det for rigtigt, at man begrænses deres Raadighed med Hensyn til den Tid, i hvilken de maatte ansee det for rigtigt at sælde Bildtet. I store og sammenhængende Skovstrækninger, især naar de bestaae af Naaletræer, kan det ofte være vanskeligt selv med den bedste Villie at begrænse disse to Arter Bildt paa en saadan Maade, at de ikke af-

stedkomme Skade, og det vil derfor ogsaa være rigtigt ikke at indskrænke Sagteierne med Hensyn til den Tid, i hvilken de tør skyde dem. Med Hensyn til Raadyr foreslaaer jeg fremdeles en ikke uvæsentlig Forandring i de allerede i den ældre Lovgivning givne Bestemmelser, idet jeg formener, at begge Røn af disse Dyr vel bør fredes i Ingletiden, men at Raabuffen forøvrigt udenfor denne Tid maa kunne skydes, naar Sagteierne ville det. Af Bestemmelserne om Fredningen af de øvrige Arter af Bildt, som omtales i Lovforslagets § 2, skal jeg kun nævne een, for hvilken jeg hos de ærede Medlemmer ønsker at indlægge et godt Ord. Den angaaer Urflugten. Denne Fugl har for ikke mange Aar siden været meget almindelig i Sjælland, medens den paa Deerne ikke har været at finde i mange Aar. I de sidste 20 Aar er den imidlertid ogsaa forsvunden fra Sjælland i en saa høj Grad, at det er aldeles tydeligt, at den ikke vil have meget lang Tid tilbage i Danmark, dersom man ikke træffer særlige Foranstaltninger for at frede den. I det nordlige Sjælland, hvor jeg af egen Erfaring kender Forholdene, var Urflugten for 20 Aar siden almindelig i alle større Hedestæder og Moser, men nu findes den saa godt som udelukkende kun i den store Bildmose, og der er den endda ingenlunde talrig repræsenteret. Grunden til, at den saa stærkt aftager, er væsentlig den, at Urfreden tager til i Hederne. Dette er nu Noget, som ikke kan være anderledes. Efter som Hederne mere og mere opdyrkes og bebygges, bliver der ikke længere Fred ude i Hederne, og derved begrænses da ogsaa de Stæder stærkt, hvor Urflugten kan opholde sig. Men dette har tillige til Følge, at dens første Forsøg paa at yngle meget hyppigt mislykkes, idet dens Rede findes og forstyrres, forinden den har ynglet. Flugten begynder saa atter at lægge, men, selv hvis dette nye Forsøg lykkes, ville Kyllingerne dog altsaa fremkomme senere, end de ellers vilde være komne, og deraf bliver da atter Følgen, at de, naar Begyndelsen af Sagttiden for denne Fugl sættes til den 1ste August, endnu ere saa smaa, at de alle i den hele Flok udryddes med den allestørste Letthed. Moderens Omfjerg for Ungerne gjør